

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 709/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 8 września 2023 roku w sprawie II K 301/23			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut rażącej niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Skazanemu, nota bene zgodnie z jego własnym wnioskiem			

(k.3), połączono dwie kary - jedną karę jednostkową orzeczoną w sprawie II K 343/22 w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności i drugą karą łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie II K 653/22. Takie połączenie było możliwe poprzez sięgnięcie przez art. 4 § 1 kk do stanu prawnego poprzednio obowiązującego, przy przyjęciu, iż stan ten był korzystniejszy dla skazanego. Zastosowania art. 4 § 1 kk nie kwestionowała żadna ze stron procesu i zdaniem sądu odwoławczego sięgnięcie po w/w przepis było ze wszech miar uzasadnione. W szczególności przekonują argumenty podniesione przez sąd rejonowy w pisemnych motywach wydanego orzeczenia. Powyższe doprowadziło także do objęcia niniejszym wyrokiem łącznym dwóch

wymienionych na wstępie kar, jako niewykonanych i podlegających połączeniu, gdzie jedną z nich była kara łączna.

Skazany wnioskował o połączenie powyższych i „zmniejszenie kary pozbawienia wolności”. Sąd odwoławczy zważył, że granice, w jakich poruszał się sąd rejonowy w ramach możliwej kary łącznej sięgały od lat 3 (najwyższa z kar jednostkowych) do 5 pozbawienia wolności (suma kar). Tym samym orzeczona ostatecznie zaskarżonym wyrokiem kara łączna 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności czyniła zadość wnioskowanemu „zmniejszeniu” kary łącznej obejmującej skazania ze spraw II K 343/22 i II K 653/22.

Skazany oczekiwał wymierzenia łagodniejszej kary łącznej, a dokładnie wymierzenia jej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Tymczasem w ocenie

sądu odwoławczego,
Sąd Rejonowy
zastosował właściwą
zasadę asperacji
i orzeczona kara
łączna 4 lat
i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności nie jest
nadmiernie surowa.

W orzecznictwie
trafnie podkreśla się,
że zarzut rażącej
niewspółmierności
kary, jako zarzut
z kategorii ocen,
można zasadnie
podnosić wówczas,
gdy kara jakkolwiek
mieści się w
granicach
ustawowego
zagrożenia, to nie
uwzględnia w
sposób właściwy
zarówno
okoliczności
popelnienia
przestępstwa, jak i
osobowości sprawcy,
innymi słowy -
gdy w społecznym
odczuciu jest karą
niesprawiedliwą
(vide: wyrok
Sądu Najwyższego
z dnia 11 kwietnia
1985 r., V KRN
178/85, OSNKW
1985, nr 7-8,
poz.60).
Niewspółmierność
zachodzi zatem
wówczas, gdy suma
zastosowanych kar
i innych środków,
wymierzonych za
przypisane
przestępstwa, nie

odzwierciedla
należycie stopnia
szkodliwości
społecznej czynu
i nie uwzględnia
w wystarczającej
mierze celów kary
{ vide: wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
30 listopada 1990
r., Wr 363/90,
OSNKW 1991, nr
7-9, poz. 39). Nie
chodzi przy tym
o każdą ewentualną
różnicę co do jej
wymiaru, ale o
różnicę ocen tak
zasadniczej natury,
iż karę dotychczas
wymierzoną nazwać
można byłoby -
również w
potocznym
znaczeniu tego słowa
- "rażąco"
niewspółmierną, to
jest niewspółmierną
w stopniu nie
dającym się wręcz
zaakceptować (vide:
wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
2 lutego 1995 r., II
KRN 198/94, LEX nr
20739).

Odnosząc się do
zarzutu rażącej
niewspółmierności
orzeczonej kary
łącznej pozbawienia
wolności, zawartego
w apelacji
skazanego, zważyć
należy, iż o rażącej
niewspółmierności
kary można mówić
jedynie wtedy, gdy
owa

niewspółmierność
ma charakter
oczywistej,
wyjątkowej,
widocznej „na
pierwszy rzut oka”,
kłującej swoją
niesprawiedliwością.
Rozpoznając skargę
apelacyjną
stwierdzić należy,
że przywoływane w
niej na korzyść
R. K. okoliczności
zostały już należycie
uwzględnione przy
wymiarze kary
łącznej orzeczonej
przez sąd meriti.

Zgodnie z treścią art.
85 a kk, orzekając
karę łączną, sąd
bierze pod uwagę
przede wszystkim
cele zapobiegawcze i
wychowawcze, które
kara ma osiągnąć
w stosunku do
skazanego, a także
potrzeby w zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.
Przepis ten wskazuje
dyrektywy
priorytetowe. Poza
nimi dalej aktualne,
jako pomocnicze są
wzajemne relacje
między
przestępstwami, za
które orzeczono
kary podlegające
łączeniu, gdzie kara
łączna powinna
być tym bliższa
systemowi
absorpcji, im

większe jest podobieństwo realnego zbiegu tych przestępstw, gdy między zbiegającymi się przestępstwami zachodzi ścisły związek przedmiotowy, przejawiający się w ich bliskości czasowej, bądź tożsamości pokrzywdzonego, tożsamości lub podobieństwie naruszonych dóbr prawnych i podmiotowy, obejmujący tożsamość lub podobieństwo formy winy i motywacji sprawcy.

W kontekście osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uwzględnić na niekorzyść skazanego należało, iż zaskarżony wyrok łączny jest pochodną popełnienia całego szeregu bardzo wielu przestępstw o dużym ciężarze gatunkowym, realizowanych na przestrzeni

wieloletniego okresu czasu (karta karna skazanego wymienia łącznie siedem skazań/wyroków jednostkowych, gdzie pierwszy z wyroków wydano ponad 10 lat temu tj. z dnia 11.01.2012r., a żadne ze skazań nie uległo zatarciu). Są to czyny o dużym ciężarze gatunkowym, realizowane na przestrzeni długiego okresu czasu.

Skarżący, eksponując swoje zatrudnienie w jednostce penitencjarnej i przebytą terapię antyalkoholową, przewartościowuje ich znaczenie oraz pomija istnienie i charakter tych okoliczności o wymowie przeciwnej, które sprzeciwiają się sięgnięciu po zasadę pełnej absorpcji. Wymiar kary łącznej obliczonej podług zasady pełnej absorpcji jest zarezerwowany dla sytuacji szczególnych, a praktyka wskazuje, iż najczęściej dla osób które po raz pierwszy trafiają do jednostki penitencjarnej.

Poprawne

zachowanie skazanego podczas pobytu w zakładzie karnym (oceniane zgodnie z opinią zakładu karnego z dnia 28.09.2023r. k. 51-52 jako „właściwe”), w tym wykonywana praca, odbyte terapie, składane obecnie deklaracje zmiany trybu życia po opuszczeniu tej placówki, czy załączona do akt opinia pracodawcy z dnia 26.10.2023r. - k.66, uznać należy tylko za jedne spośród wielu okoliczności rzutujących na wymiar kary łącznej, o jakich mowa w art. 85a kk.

Uwzględnwszy powyższe uprawnionym jest wniosek, iż kara łączna orzeczona przez sąd rejonowy w oparciu o zasadę mieszaną – bliższą kumulacji, jest właściwa, a apelacja nie wykazała w żaden sposób, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie okoliczności rzutujących na jej wymiar było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w

istocie charakter polemiczny i opierają się łącznie na odmiennej ich ocenie. Skarżący podnosząc w apelacji dobrą opinię pracodawcy, przebytą terapię, czy kontakt z psychologiem oraz wychowawcą, przemilcza jednak to, że w toku przedmiotowego postępowania karnego nie zostały ujawnione dowody potwierdzające potrzebę sięgnięcia przy orzekaniu o karze łącznej do zasady pełnej absorpcji, która, jak już podniesiono powyżej, ma charakter absolutnie wyjątkowy.

Skazany notorycznie popełniał przestępstwa, a kolejne wyroki nie robiły na nim żadnego wrażenia (pierwszy pobyt skazanego w jednostce penitencjarnej odnotowano w 2015r.). Wobec skazanego doszło do wymierzania kar łącznych, a przy tym aktualnie kolejnej już – trzeciej – takiej kary; poprzednie kary łączne orzeczono w sprawach o

<p>sygnaturach II K 655/20 i II K 653/22, gdzie już na każdym poprzednim wymiarze kar łącznych skazany coś „zyskiwał”.</p> <p>Obecnie wymierzona kara łączna w rozmiarze 4 lat i 6 miesięcy nie ma być nagrodą, ale podsumowaniem przestępczej działalności R. K.. Skazany i tak „zyskał” na wydaniu omawianego wyroku łącznego sześć miesięcy (o tyle krócej będzie odbywał karę łączną pozbawienia wolności, niż gdyby po kolei miał odbywać karę pozbawienia wolności jednostkowa i łączną). Brak podstaw do dalszego zmniejszenia wymiaru przedmiotowej kary łącznej.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- połączenie kar i orzeczenie kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.		
- szerzej w punkcie 3.1. powyżej;		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
- wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Wyrok był słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne.		
1.8. Zmiana wyroku sądu		

<i>pierwszej instancji</i>			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięzłe o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem			

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
2	Zwolniono skazanego od kosztów procesu z uwagi na jego ubóstwo i perspektywę odbywania kary pozbawienia wolności.	

7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	skazany		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o karze łącznej		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana